

Sivistysvaliokunta

Lapsiasiavaltuutetun kertomus eduskunnalle 2022

Sosiaali- ja terveysvaliokunnalle

JOHDANTO

Vireilletulo

Lapsiasiavaltuutetun kertomus eduskunnalle 2022 (K 3/2022 vp): Asia on saapunut sivistysvaliokuntaan lausunnon antamista varten. Lausunto on annettava sosiaali- ja terveysvaliokunnalle.

Asiantuntijat

Valiokunta on kuullut:

- lapsiasiavaltuutettu Elina Pekkarinen, Lapsiasiavaltuutetun toimisto
- opetusneuvos Tommi Karjalainen, opetus- ja kulttuuriministeriö
- pääsihteeri Anssi Pirttijärvi, opetus- ja kulttuuriministeriö
- neuvotteleva virkamies Susanna Hoikkala, sosiaali- ja terveysministeriö
- erikoistutkija Tuomo Virkola, Valtion taloudellinen tutkimuskeskus VATT
- johtaja Kati Lounema, Opetushallitus
- kehittämispäällikkö Jarkko Lahtinen, Suomen Kuntaliitto
- johtava asiantuntija Satu Ågren, Ammattiosaamisen kehittämissyhistys AMKE ry
- puheenjohtaja Elina Stenvall, Lapsuudentutkimuksen seura ry
- johtava asiantuntija Esa Iivonen, Mannerheimin Lastensuojeluliitto ry
- koulutuspolitiikan päällikkö Jaakko Salo, Opetusalan Ammattijärjestö OAJ ry
- toiminnanjohtaja Saija Ohtonen-Jones, Suomen Vanhempainliitto ry
- tutkimusohjaaja Hannu Karhunen, Työn ja talouden tutkimus LABORE
- apulaisprofessori Mika Haapanen

Valiokunta on saanut kirjallisen lausunnon:

- Kansallinen koulutuksen arviointikeskus
- Terveiden ja hyvinvoinnin laitos (THL)
- Barnavårdsförningen i Finland r.f.
- Suomen nuorisovaltuuston kattojärjestö Allianssi ry

VALIOKUNNAN PERUSTELUT

Yleistä

Valiokunta katsoo, että lapsiasiavaltuutetun kertomus eduskunnalle antaa ajankohtaisen kuvan lasten asemasta ja oikeuksista Suomessa vuosina 2018—2021. Valiokunta yhtyy asiantuntijakuulemisessa laajasti esille tuotuihin kiitoksiin siitä, että kertomus on seikkaperäinen ja laaja selvitys, jossa tarkastellaan analyttisesti lasten asemaa monesta eri näkökulmasta.

Kertomuksessa on tuotu esille ajankohtaiset yhteiskunnalliset ilmiöt, joilla on vaikutuksia lasten arkeen ja elämään. Kertomukseen sisältyvä kuvaus lapsipolitiikasta ja yhteiskunnallisesta kehityksestä vuosina 2017—2021 taustoittaa hyvin kertomuksen muuta sisältöä. Katsaus lainsäädännön kehityksestä lapsen oikeuksien sopimuksen kannalta sekä luku lasten osallisuudesta ja kuulemisesta antavat arvokasta tietoa lasten oikeuksista ja niiden toteutumisesta.

Valiokunta on toimialansa mukaisesti tarkastellut kertomusta erityisesti lasten hyvinvoinnin turvaamisen näkökulmasta sekä kertomuksen toista lukua, jossa käydään läpi viime vuosien aikana tehtyjä uudistuksia varhaiskasvatuksessa, perusopetuksessa ja toisen asteen koulutuksessa sekä uudistusten taustalla ollutta tietopohjaa. Tässä lausunnossa sanalla lapsi tarkoitetaan myös alle 18-vuotiaita nuoria YK:n lapsen oikeuksien yleissopimuksen lapsi-käsitteen määrittelyn mukaisesti.

Lasten oikeuksien ja hyvinvoinnin turvaaminen on ensiarvoisen tärkeää

Lasten hyvinvoinnin näkökulmaan liittyvinä teemoina lapsiasiavaltuutetun kertomuksessa tuodaan esille koronapandemian vaikutuksia lapsen oikeuksien toteutumiseen sekä yleisemmin lasten terveyteen liittyviä huolia. Kertomuksessa pandemiaa ja sen rajoitustoimia tarkastellaan erityisesti lapsen oikeuksien yleissopimuksen yleisperiaatteiden — syrjimättömyyttä, lapsen etua, henkiinjäämistä ja kehittymistä sekä lapsen kuulluksi tulemistä ja näkemysten huomioon ottamista koskevien oikeuksien — näkökulmasta. Koronapandemian ja sen rajoitustoimien vaikutuksia on tarkasteltu laajasti myös mm. lapsistrategian koronatyöryhmän raporteissa.

Kertomuksessa (s. 70—71) todetaan, että koronakriisi on syventänyt lasten välistä eriarvoisuutta eikä yhteiskunta ole pystynyt tätä kehitystä estämään. Korona-ajan suurin ongelma kiteytyy lapsen edun ensisijaisuuden periaatteen puutteelliseen toteuttamiseen. Lapsen erityinen asema ja oikeudet eivät ole saaneet osakseen lapsen edun ensisijaisuuden periaatteen edellyttämää huomiota.

Valiokunta painottaa huomion kiinnittämistä lasten oikeuksiin myös poikkeuksellisin aikoina. Valiokunta on korona-ajan poikkeustoimien säädösmuutosesityksiä koskevista mietinnöissään (SiVM 7/2021 vp, SiVM 16/2020 vp ja SiVM 8/2020 vp) korostanut mm. lapsen oikeuksien rajoittamista koskevien säännösten tarkkarajaisuuden vaatimuksen toteuttamista ja sitä, että rajoituksilla tulee puuttua lasten oikeuksiin mahdollisimman vähän. Valiokunta on niin ikään tuonut esille lasten aseman huomioon ottamisen sekä lapsivaikutusten arviointien tärkeän merkityksen poikkeusajan rajoituspäätöksiä valmisteltaessa ja toimeenpantaessa.

Valiokunnan lausunto SiVL 8/2022 vp

Valiokunta katsoo, että lasten kuulemiseen myös poikkeuksellisissa tilanteissa on tarpeellista luoda rakenteita, joilla systematisoidaan lasten kuulemista ja osallistumista erityisesti silloin, kun tehtävät päätökset ja toimenpiteet koskettavat suoraan lapsia.

Koronakriisi on lisännyt tuen ja palveluiden tarvetta. Lisäksi palvelujen saamisen vaikeutuminen poikkeustilanteen aikana on aiheuttanut palveluvajetta, joka tulee korjata. Riittävän tuen puuttuminen uhkaa heikentää lasten hyvinvointia ja lisätä eriarvoistumista. Koronakriisin kielteisten seurausten korjaaminen edellyttää moniammatillisuuden ja eri toimijoiden yhteistyön vahvistamista.

Lasten hyvinvoinnin turvaamisen kannalta huomionarvoista on se, että koronakriisin helpotuttua alkoi Venäjän hyökkäyssota Ukrainaan. Sota ja sen mukana tullut turvattomuus ahdistavat ja pelottavat lapsia.

Valiokunta viitaten koulutuspoliittisesta selonteosta (VNS 1/2021 vp) antamaansa mietintöön (SiVM 19/2021 vp, s. 11—13) painottaa lasten hyvinvoinnista huolehtimisen tärkeyttä. Lasten ja perheiden hyvinvoinnin tukemiseen tulee varmistaa riittävät voimavarat sekä lyhyellä että pitkällä aikavälillä. Lasten hyvinvoinnin edistämiseksi matalan kynnyksen palveluilla, laadukkaalla varhaiskasvatuksella, opetuksella ja koulutuksella sekä harrastusmahdollisuuksilla on suuri merkitys.

Koulutuksen uudistukset ja niiden arviointi

Valiokunta katsoo, että kertomuksessa esitetty tilannekuva viimeaikaisten koulutus uudistusten vaikuttavuudesta ja niiden taustalla olevasta tietopohjasta on oikean suuntainen ja perusteltu. Kertomuksen toisessa luvussa on kuvattu ansiokkaasti Suomessa vuosina 2017—2020 tehtyjä keskeisimpiä koulutuspoliittisia uudistuksia, joita ovat muun muassa oppivelvollisuuden pidentäminen 18 ikävuoteen asti, ammatillisen koulutuksen reformi ja lukiokoulutusta koskevat muutokset. Edellä mainitut uudistukset kohdistuivat toisen asteen koulutukseen, mutta ne luovat painetta opinto-ohjaukselle perusopetuksesta alkaen. Koulutukseen kohdistuvia muutoksia on tehty myös perusopetuksen opetussuunnitelman perusteisiin ja varhaiskasvatukseen. Lisäksi on toteutettu erilaisia kehittämishankkeita.

Koulutuksen ja varhaiskasvatuksen uudistuksilla tavoitellaan hyvinvoinnin ja osaamisen myönteistä kehittymistä. Vaikka ennakolta oletetaan, että toteutettavan uudistuksen vaikutukset tulevat olemaan pääosin myönteisiä, varmuutta vaikutuksista ei saada ilman syy-seuraussuhteisiin perustuvaa tieteellistä tutkimusta. Luotettavan tiedon saamista edesauttavat hyvin suunnitellut uudistukset, joissa jo valmisteluvaiheesta lähtien on huomioitu vaikutusten arvioinnin suunnitelmallinen toteuttaminen.

Asiantuntijalausunnossa on kiinnitetty huomiota siihen, että vuodesta 2017 alkaen koulutukseen tehdyistä uudistuksista on julkaistu vain vähän luotettavia vaikutusarvioita. Niiden tekemistä vaikeuttaa se, että monet uudistukset tai hankkeet on toteutettu niin, ettei niiden jälkikäteisarviointia pysty toteuttamaan luotettavasti. Tämä johtuu lähinnä siitä, että uudistuksia ei ole vaiheistettu tai niitä ei ole kokeiltu ensin pienemmässä mittakaavassa vertailu aikaisempaan järjestelmään mah-

Valiokunnan lausunto SiVL 8/2022 vp

dollistaen. Vaikutusarvioita on hankaloittanut myös puutteet olemassa olevassa tiedossa muun muassa koulutuksen järjestämisestä ja niiden resursseista.

Kertomuksessa on tuotu esille esimerkkejä siitä, miten uudistuksia on mahdollista valmistella luotettavaan tietopohjaan perustuen ja uudistuksen vaikutusten pitkäjänteiseen arviointiin sitoutuen. Esimerkiksi kaksivuotisen esiopetuksen kokeilua on toteutettu yhteistyössä tutkijoiden kanssa, ja sen tavoitteena on tuottaa tutkittua tietoa uudistuksen mahdollisista vaikutuksista ennen sen laajamittaista toteuttamista.

Oppivelvollisuuden laajentamisen valmistelu on perustunut ennakoarvioihin kansainvälistä ja kansallista näyttöä hyödyntäen. Tilannekuvan muodostamisessa on hyödynnetty laajoja rekisteriaineistoja tukemaan luotettavien arvioiden tekemistä uudistuksen valmistelemisen tueksi. Kertomuksessa on tutkimuskirjallisuuteen perustuen ennakoitu oppivelvollisuuden laajentamisen vaikutuksia lapsiin. Vaikutusten ennakoidaan olevan myönteisiä. Kirjoituksessa mainittiin oppivelvollisuuden laajentamisen onnistumisen kannalta suurimpina riskeinä uudistuksen rahoitus ja aikataulu. Asiantuntijalausunnossa on tuotu esille tarve käydä laajempaa keskustelua siitä, mitä muita riskejä ja mahdollisia negatiivisia vaikutuksia uudistukseen voi liittyä.

Uudistusten vaikutusarvioita tulkitessa on hyvä huomioda, että uudistusten toteuttamiseen liittyy usein vastustusta sekä käytännön toteuttamiseen liittyviä ongelmia, joten uudistuksista lyhyellä aikavälillä havaitut vaikutukset eivät välttämättä vastaa pitkän aikavälin vaikutuksia. Koulutuksen uudistusten vaikuttavuuden arviointi vaatii usein myös pitkäjänteisyyttä. Esimerkiksi 1970-luvun peruskoulu-uudistuksesta on asiantuntijalausunnon mukaan jonkin verran tutkimusnäyttöä siitä, että osalla ensimmäisinä vuosina uudistetun peruskoulun suorittaneista henkilöistä on enemmän mielenterveysongelmia kuin juuri ennen uudistusta peruskoulunsa käyneillä henkilöillä. Tästä ei kuitenkaan voi päätellä, että suomalainen peruskoulu lisäisi mielenterveysongelmia. Suomalainen peruskoulu on ollut menestystarina pidemmällä aikavälillä tarkasteltuna.

Koulutuksen taloudelliset resurssit

Kertomuksessa on tarkasteltu koulutukseen liittyvien menojen kehittymistä ja verrattu sitä mm. muihin OECD-maihin ja Pohjoismaihin. Huolena esitetään, että aikaisempaa matalampi rahoituspohjan taso lisää riskejä muun muassa oppivelvollisuuden laajentamisen ja ammatillisen koulutuksen uudistuksen toteuttamiseen.

Kertomuksessa esitetty arvio koulutuksen resurssien vähenemisestä perustuu erityisesti vuosia 2010—2018 koskevaan ajanjaksoon, jolloin koulutuksen menot selvästi pienenevät. Tämän jälkeen rahoitustasoa on nostettu siten, että se vastasi oppilaskohtaisesti vuonna 2019 jo aikaisempaa tasoa, joskin kokonaismenot ovat edelleen vuoden 2010 tasoa matalammalla.

Kertomuksessa (s. 57, kuvio 1) koulutusmenojen kehittymistä 2000-luvulla koskevasta kuvauksesta ilmenee, että muun muassa opiskelijakohtaisissa koulutusmenoissa on ollut vuosittaista vaihtelua. Opiskelijakohtaiset koulutusmenot laskivat merkittävästi 2010-luvun alkupuolella ja nousivat sitä edeltävinä vuosina. Valiokunta asiantuntijalausuntoon viitaten kiinnittää huomiota siihen, että edellä todettu vaihtelu saattaa asettaa opiskelijakohortit (syntymäkohortit) eriarvoiseen asemaan, koska taloudellisilla resursseilla on vaikutusta lasten oppimistuloksiin ja myöhem-

Valiokunnan lausunto SiVL 8/2022 vp

pään koulutukseen. Tämä näkökulma on tarpeen ottaa huomioon koulutuksen resursseja koskevassa arvioinnissa.

Resurssit voivat vaikuttaa myös koulutuksen tarjontaan ja erityisesti sen alueelliseen saavutettavuuteen, millä on vaikutuksia lasten alueelliseen tasa-arvoon. Esimerkiksi koulu- ja oppilaitosverkkojen supistamisilla on ollut vaikutusta koulutuksen saavutettavuuteen. Koska kasvatuksen ja koulutuksen resurssien kohdentaminen on erityisesti kuntien vastuulla, koulutuksellisen tasa-arvon toteutumista on tarpeen tarkastella myös kuntatasolla.

Asiantuntijakuulemisessa on kertomuksessa (s. 57) esitetyn tavoin esitetty huoli ammatillisen koulutuksen rahoituksen leikkauksista. Saadun lausunnon mukaan erityisesti ammatillisen koulutuksen reformi yhdessä samanaikaisen rahoituksen pienentämisen kanssa voivat lisätä riskiä siitä, että lähiopetusta tai ohjausta tarvitsevat opiskelijat tulevat kärsimään tilanteesta. Varsinaista luotettavaa ja suoraa tutkimusnäyttöä uudistuksen ja rahoituksen laskemisen vaikutuksista ei kuitenkaan toistaiseksi ole. Tämä selittyy osin sillä, että uudistuksen vaikutukset esimerkiksi työmarkkinoille siirtymiseen nähdään vasta myöhemmin, mutta osasyynä on se, että uudistuksen toteutusta ei ole suunniteltu siten, että siitä voitaisiin tehdä luotettava vaikutusarvio.

Resurssien määrää koskevan tarkastelun lisäksi vaikuttavuuden kannalta on tärkeä seurata myös sitä, miten resurssit kohdennetaan koulutuksessa. Kertomuksessa on käyty läpi olemassa olevaa kansainvälistä näyttöä rahoituksen lisäyksen vaikutuksista kouluissa.

Valiokunta kiinnittää huomiota siihen, että kansainvälistä tutkimusnäyttöä ei voi suoraan yleistää suomalaiseen kontekstiin. Esimerkiksi Suomen ammatillisen koulutuksen järjestelmä poikkeaa Yhdysvaltojen järjestelmästä, joten siihen pohjautuvat näytöt resurssien lisäämisestä eivät välttämättä osoita, kuinka resurssien lisääminen parantaa koulutettujen ammattilaisten asemaa Suomessa. Vastaavasti kansainvälisistä tutkimuksista, joissa tarkastellaan konkreettisia asioita, kuten ryhmä- tai luokkakokoa, lähiopetuksen määrää tai erilaisten tutorointi- ja oppilaanohjausmenpiteiden vaikuttavuutta, on vaikea tehdä suoria suomalaiseen järjestelmään soveltuvia johtopäätöksiä. Esimerkiksi ryhmäkokojen vaikutuksista oppimistuloksiin on olemassa ristiriitaista näyttöä kansainvälisesti.

Valiokunta pitää tärkeänä pyrkiä tuottamaan nykyistä enemmän suomalaiseen koulutusjärjestelmään pohjautuvia arvioita. Pohjoismaat ovat lähtökohtaisesti oikea vertailutaso, mutta myös näiden maiden koulutusjärjestelmissä on eroja, mikä on tarpeen ottaa huomioon menojen koskevassa vertailussa.

Valiokunta viitaten koulutuspoliittisesta selonteosta antamaansa mietintöön (SiVM 19/2021 vp, s. 14) painottaa, että koulutusjärjestelmän kehittämisen rinnalla tulee pitää huoli riittävistä taloudellisista resursseista koulutuksen kaikilla asteilla. Mietintöön sisältyy valiokunnan kannanottoehdotus siitä, että koulutuspolitiikan rahoituksessa tulee pyrkiä pitkäjänteisyyteen ja riittävään perusrahoitukseen hankerahoituksen sijasta.

Valiokunta toteaa, että rahoitukseen liittyvät tavoitteet eivät yksistään riitä turvaamaan koulutuksen päämäärien, kuten osaamisen ja koulutustason nostamisen, saavuttamista. Siksi on tärkeää

Valiokunnan lausunto SiVL 8/2022 vp

kiinnittää huomiota rahoituksen ohella myös muihin keskeisiin opetuksen laatua ja oppimistuloksia koskeviin mittareihin politiikkatoimenpiteitä suunniteltaessa.

Tietopohja

Valiokunta yhtyy kertomukseen kirjattuihin vaatimuksiin koulutusreformien tavoitteiden selkeästä määrittelystä ja uudistusten arviontien toteuttamisesta riittävästi sekä etu- että jälkikäteen. Luotettavien vaikutustenarviontien tekeminen edellyttää riittäviä tietovarantoja. Suomi ja muut Pohjoismaat ovat tunnettuja rekisteripohjaisista, koko väestön kattavista tietovarannoista (ns. yksilöaineistoista). Esimerkiksi uudet Varda- ja KOSKI-tietovarannot ovat askeleita oikeaan suuntaan tietovarantojen kehittämisessä. Saadun asiantuntijalausunnon mukaan koulutukseen liittyvissä tietovarannoissa on kuitenkin merkittäviä puutteita, joten niitä tulee edelleen täydentää ja resursoida. Ilman kattavia ja laadukkaita koulutuksen tietopohjia uudistusten vaikutusten luotettava arviointi ei ole mahdollista.

Kertomuksessa (s. 61—62) on todettu, että tietopohja on koulutuksen uudistuksia tehtäessä ollut usein vaillinainen, eikä uudistuksista ole järjestelmällisesti tehty luotettavia vaikutusarviointeja jälkikäteen. Tämän on nähty haittaavan ennakoimattomien haitallisten vaikutusten tunnistamista ja niitä koskevien riskien vähentämisen mahdollisuuksia.

Valiokunta painottaa, että koulutuksen kehittämisen siihen liittyvine vaikutusarvioineen tulee perustua tutkittuun tietoon. Kehittämisen- ja arviointityössä tulee olla mahdollista hyödyntää kattavia ja laadukkaita koulutusta koskevia tietopohjia. Parantamalla tietopohjaa ja vaikutusarvioita edesautetaan osaltaan mahdollisuuksia kohdentaa käytössä olevat resurssit tehokkaasti ja vaikuttavasti.

Asiantuntijakuulemisessa ilmeni, että tutkijoiden pääsy rekisteriaineistoihin on ollut joidenkin rekistereiden kohdalla vaikeaa. Valiokunta pitää tärkeänä huolehtia siitä, että tutkijoilla on mahdollisuus hyödyntää jo kerättyä tietoaineistoa ja rekistereitä joustavasti ja kohtuullisin kustannuksin.

Koulutuspoliittisen päätöksenteon tueksi tarvitaan myös monimenetelmäistä sekä toisiaan täydentävää tiedontuotantoa. Valiokunta kannustaa tiedontuottajia vahvistamaan keskinäistä yhteistyötään. Eri tahojen tuottaman arviointi-, tutkimus- ja asiantuntijatiedon pohjalta voidaan muodostaa entistä kattavampaa ja vaikuttavampaa kokonaiskuvaa suomalaisen varhaiskasvatuksen ja koulutuksen tilasta.

Asiantuntijalausunnoissa on esitetty tarve saada ajantasaista tietoa kelpoisista opettajista ottamalla käyttöön opettajarekisteri. Valiokunta ottaa asiaan kantaa sitä koskevan mahdollisen valiokuntakäsittelyn yhteydessä.

Lapsiasiavaltuutetun esitys resurssien ja tietopohjan pitkäjänteisestä turvaamisesta

Valiokunta pitää perusteltuna lapsiasiavaltuutetun esitystä siitä, että Suomen koulutuksen tietopohja ja resurssit tulee jatkossa turvata yli hallituskausien sitoutumalla selkeästi määriteltyyn rahoitustasoon. Esitys sai asiantuntijakuulemisessa vahvan tuen.

Valiokunnan lausunto SiVL 8/2022 vp

Asiantuntijakuulemisessa on tuotu esille, että ennustettava rahoitustaso todennäköisesti vähentää riskejä tehdä rahoituspohjan muutosten seurauksena uudistuksia, joista voi seurata vaikeuksia erityisesti haavoittuvassa asemassa oleville lapsille. Koulutuksella on kauaskantoisia vaikutuksia lasten elämään. Ilman ennakoitavissa olevia ja riittäviä panostuksia koulutukseen sen hyödyt jäävät saavuttamatta täysimääräisesti.

Lopuksi

Valiokunta pitää perusteltuna tehtyä valintaa keskittyä kertomuksessa asioihin, joista lapsiasia-valtuutettu erityisesti haluaa eduskunnalle tietoa antaa, ja toteaa, että asiantuntijakuulemisessa esille tuotuja muita tärkeitä teemoja, joita lasten aseman ja oikeuksien kannalta on tarpeen arvioida, on hyvä selvittää muussa yhteydessä.

Esimerkiksi koulutuksen digitalisoituminen on jo muuttanut opetusta merkittävästi kaikilla koulutusasteilla. Digitalisaatio luo uusia mahdollisuuksia oppimiselle ja opettamiselle, mutta muutosten ja uudistusten vaikutuksista lapsiin ei ole vielä riittävästi tietoa. Osa vaikutuksista voi olla epätoivottuja. Valiokunta asiantuntijalausuntoon viitaten toteaa olevan näyttöä muun muassa siitä, että korona-aikana nopea siirtyminen etäopetukseen ja erityisesti riittämättömät etäopetuksen tukipalvelut ovat lisänneet oppilaiden osaamiseroja.

Syntyvyyskeskustelun osalta asiantuntijalausunnossa on kiinnitetty huomiota johtopäätökseen, että syntyvyyden laskukaudet ovat aina johtaneet laajaan keskusteluun väestöpolitiikasta. Asiantuntijalausunnossa todettuun viitaten valiokunta pitää tärkeänä, että syntyvyyttä koskevassa keskustelussa tarkastellaan myös sitä, miten syntyvyyden lasku tulee tulevana vuosina heijastumaan lapsille keskeisiin kasvatus- ja koulutuspalveluihin sekä niiden saatavuuteen ja saavutettavuuteen.

VALIOKUNNAN PÄÄTÖSESITYS

Sivistysvaliokunta esittää,

että sosiaali- ja terveysvaliokunta ottaa edellä olevan huomioon.

Valiokunnan lausunto SiVL 8/2022 vp

Helsingissä 23.3.2022

Asian ratkaisevaan käsittelyyn valiokunnassa ovat ottaneet osaa

puheenjohtaja Paula Risikko kok
varapuheenjohtaja Eeva-Johanna Eloranta sd
jäsen Sanna Antikainen ps (osittain)
jäsen Marko Asell sd
jäsen Jukka Gustafsson sd
jäsen Veronika Honkasalo vas
jäsen Ville Kaunisto kok
jäsen Hilikka Kemppi kesk
jäsen Mikko Kinnunen kesk
jäsen Pasi Kivisaari kesk
jäsen Mikko Ollikainen r
jäsen Sofia Vikman kok
varajäsen Tarja Filatov sd (osittain)

Valiokunnan sihteerinä on toiminut

valiokuntaneuvos Marja Lahtinen